

Renowator zabytków architektury

711103

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009 r.

ZADANIA I CZYNNOŚCI

Renowator zabytków architektury zajmuje się odnawianiem dzieł sztuki i architektury, wykonuje więc czynności służące zabezpieczeniu i zapewnieniu dziełu sztuki trwania. W swojej pracy ma on do czynienia z obiektami wykonanymi z różnych materiałów, np. cegły, ceramiki, betonu, gipsu, kamienia, metalu, drewna lub szkła. W ramach swoich zadań renowator może zajmować się odtwarzaniem brakujących bądź zniszczonych części obiektu poddawanego renowacji. Ponadto prace renowacyjne mogą mieć bardzo różny charakter, od związanych z zajęciami artystycznymi-manualnymi (np. rzeźbieniem, malowaniem, odlewaniem) po czynności porządkowe i typowo remontowo-budowlane.

Głównym zadaniem osoby pracującej na stanowisku renowatora zabytków architektury jest wykonywanie czynności przewidzianych w programie zadań renowacyjnych lub konserwatorskich. Renowator zabytków architektury prowadzi prace naprawcze w ścisłej konsultacji i pod nadzorem przełożonych. Czynności wykonywane są na różnych obiektach, np. budynkach, pomnikach, fontannach, mostach, jak również w pracowniach rzemieślniczych, gdzie najczęściej konserwuje się zagrożone zniszczeniem elementy obiektów lub odtwarza się je w całości.

Zadania zawodowe renowatora mogą obejmować przygotowywanie i zabezpieczanie obiektu lub jego elementów poprzez zakładanie kotwiczeń i siatek ochronnych. Renowator może zajmować się czyszczeniem i myciem obiektu przy użyciu różnych technik i narzędzi, a także dezynfekcją obiektu z zastosowaniem różnych substancji grzybobójczych i konserwujących. Praca renowatora zabytków może polegać także na wzmacnianiu obiektu poprzez stosowanie odpowiednich impregnatów lub mas epoksydowych. Renowator w ramach swoich zadań może również odtwarzać i malować (scalać kolorystycznie) ubytki obiektu.

Renowatorzy zabytków architektury pracujący w pracowniach konserwatorskich czy zakładach rzemieślniczych specjalizują się w różnych dziedzinach. Na przykład pracując w zakładach rzeźbiarsko-kamieniarskich mogą osiągnąć dużą biegłość w pracy w kamieniu, w pracowni kowala artystycznego – w pracy w metalu, a w pracowni snycerskiej w rzeźbieniu w drewnie. Inną specjalizacją jest wykonywanie złocień, czym zajmują się pracownie pozłotników, natomiast tworzeniem lub renowacją witraży – pracownie witrażystów. Można również specjalizować się w pracy z innymi materiałami, np. mosiądzem, miedzią, brązem i m.in. prowadzić renowację postumentów, okuć, klamek. Pracownie ludwisarzy specjalizują się w wykonywaniu dzwonów spiżowych, a renowacją gzymsów i stiuków zajmują się warsztaty sztukatorskie.

Renowator zabytków architektury w swojej pracy używa wielu narzędzi i maszyn, a także wykorzystuje różne substancje chemiczne. Konieczne może być korzystanie z

drabin, rusztowań, podnośników. Nieodzwonne może okazać się także zastosowanie silnego sztucznego oświetlenia lub szkielek powiększających.

Renowator zabytków pracuje za pomocą młotków i dłut. Bardzo często używa skalpeli, łopatek, szpachli, często także posługuje się różnego typu maszynami, np. wiertarkami, szlifierkami, piłami. Praca może wymagać używania myjek ciśnieniowych, mikropiaskarek oraz wielu specjalistycznych urządzeń, np. mikroopalek, czy parownic wykorzystywanych do czyszczenia poprzez działanie parą pod ciśnieniem. Renowator używa także termostatowych tygli do topienia wosków i żywic, urządzeń do dezynfekcji lub impregnacji oraz przyrządów kontrolno – pomiarowych, np. przy badaniu nasiąkliwości. Podczas prac renowacyjnych stosuje się również papier ścierny, ligninę oraz wiele innych materiałów.

W pracach renowacyjnych wykorzystuje się preparaty chemiczne, których użycie służy zabezpieczeniu obiektu przed czynnikami destrukcyjnymi, np. działaniem temperatury, wilgoci, słońca. Stosowanie preparatów chemicznych może mieć także na celu przywrócenie obiektowi walorów estetycznych. Renowator często korzysta z rozpuszczalników oraz innych preparatów do usuwania farb i lakierów, różnych w zależności od tego, co stanowi podłoże, czy jest to, np. metal, drewno, ceramika, szkło, beton. Ubytki uzupełnia się używając różnego rodzaju klejów, żywic epoksydowych i akrylowych, zapraw i tynków.